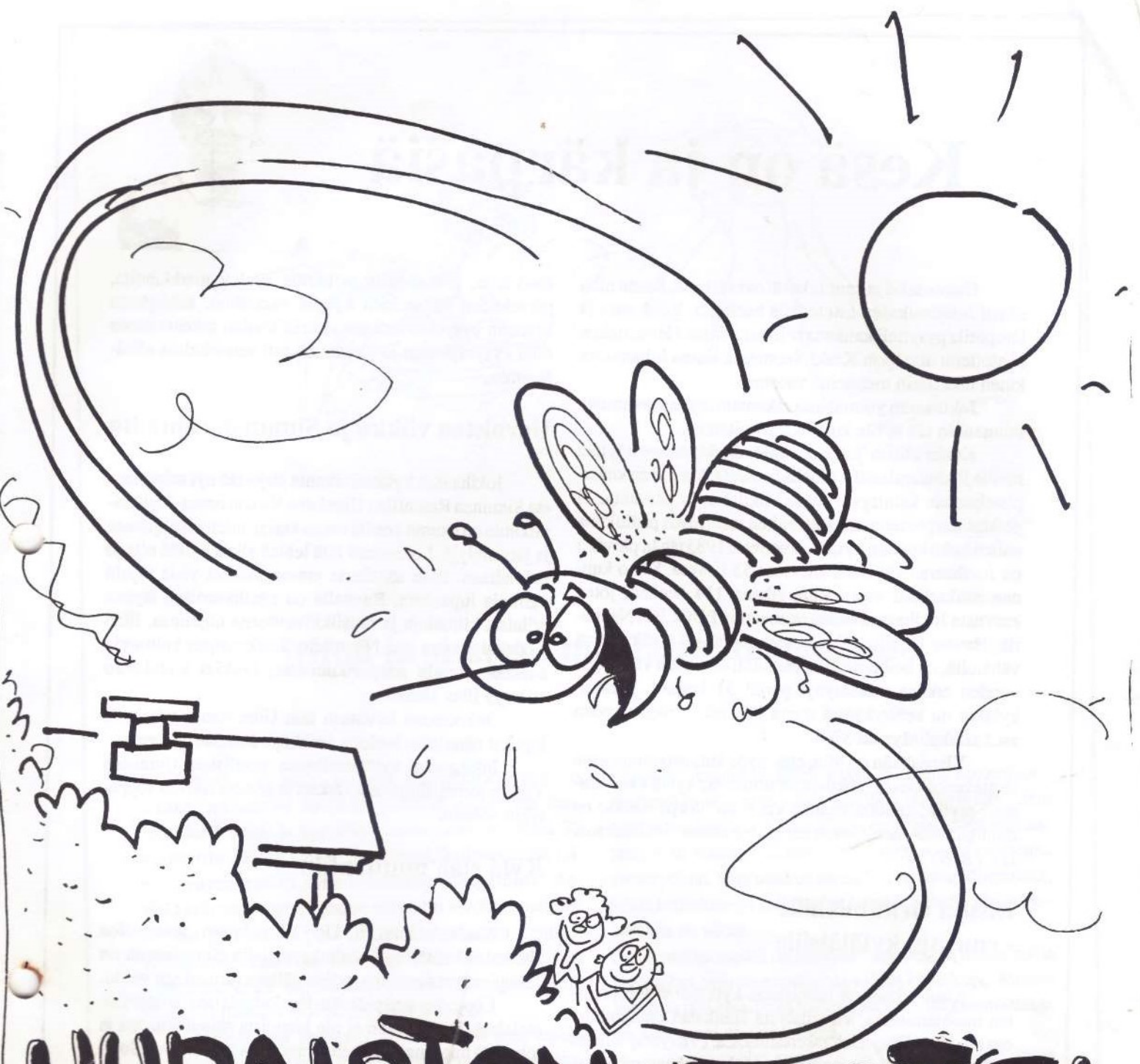

UURAISTEN PORTTI JOKIHAARAN LEHTI

RAIHO

N° 3

Kesä on ja kärpäsiä

Huono talvi ja kaunis kevät ovat takana. Kesän alku näytti Juhannukseen asti todella huonolta. Vettä satoi ja lämpötila pysytteli kaukana hellelukumista. Heinäntekoa ei aloitettu ainakaan Keski-Suomessa ennen Juhannusta kuten niin usein menneinä vuosina.

Jokihaaran voimakasta rakentamista ja kasvamista muutenkin sää ei ole kuitenkaan haitannut.

Kesän alussa julkaistu kunnalliskertomus näyttää meille jokihaaralaisille todella hienolta. Me ollaan keskustekunnan kehittyvin kylä. Väkiluku on kasvanut, ei pelkästään prosentuaalisesti eniten vaan myös päälukuna eniten koko kunnan kylistä. Vuodesta 1985 tähän päivään on Jokihaaran väkiluku kasvanut 53 henkeä. Koko kunnan asukasluku vastaavana aikana 114 henkeä, joten kasvusta Jokihaaran osuus on melkein PUOLET. Naapurikylämme Höytiä, joka koittaa meitä joka käänteessä vähätellä, on heikommilla, väkiluku on viiden viimeisen vuoden aikana vähentynyt peräti 31 henkeä. Kirkonkyläkin on kehityksessä meitä jäljessä. Viiden vuoden asukasluvulisaus on 37.

Yleensä on niin, että myös kunnanjohtaja asuu kuntakeskuksessa. Jokihaaran nousevaa kylää katsellessaan myös "kuntalaivamme kapteeni" Sirpa Rautio on muuttamassa henkilökohtaisen kurssinsa Jokihaaraan. HYVÄ HYVÄ.

Risuja virkamiehille - ruusuja kyläläisille

Risut tekniseen toimistoon kyläläisten toivomusten unohtamisesta, viivyttelystä Hankalan omakotialueen tie- ja vesiliittymien rakentamisesta. (Viivyttely aiheutti yhdentoista tontin varaajan luopumisen rakentamissuunnitelmistaan Jokihaarassa.) Risuja samaan paikkaan Hankalan kentän kunnan unohtamisesta.

Risut kunnanhallitukselle jäykkyydestä kunnanviraston aukioloaikojen muutostarvasta kohtaan.

Ruusuja kunnan maanhankintaryhmälle toimista Jokihaarassa. Maanhankinta kunnan kehityvimmälle alueelle on järkevää varainkäyttöä.

Ruusuja jokihaaralaisille maanomistajille tonttikaupoista. Tontin myyminen sukujen vuosisatoja hallitsemasta maatilasta on tunteisiin kohdistuva asia, ja sitä arvokkaammaksi se tekee tuon ymmärtämyksen osoituksen yhteistyötä kunnan hehittämistä kohtaan. HIENOA.

Ruusuja jokihaaralaisille rakentajille. On kiva kuunnella kun vasara paukkuu ja saha soi tälläkin hetkellä ainakin neljällä omakotityömaalla. Rakentaminen on monien etu. Kunnalle etua syntyy muuttajien vero-

markoista, paikallisille yrittäjille syntyy markkinoita, palveluiden säilyminen kylällä varmistuu, kehityksen suunnan pysyessä samana saattaa koulun rakentaminen tulla kysymykseen jo huomattavasti suunniteltua aikaisemmin.

Uuraisten viikko ja Simunan rantailta

Jokihaaran kylätoimikunta järjestää nyt toista kertaa Simunan Rantaillan Uuraisten Viikon osana. Kylätoimikunta on istunut koolla usean kerran miettien ohjelmaa ja järjestelyjä. Lukiessasi tätä lehteä alkaa kaikki olla jo kohdallaan. Illan säätilasta emme saaneet vielä täysin varmoja lupauksia. Rannalla on edellisvuosien tapaan erilaisia kilpailuja ja musiikkivoittoista ohjelmaa. Illan tähdeksi saapuu Esa Niemitalo. Korkeampaa kulttuuria edustaa vierailu naapurikunnasta, JyväSet laulukööri esiintyy illan aikana.

Onkikisassa leivotaan taas Uuraisten mestarit. Ja lopuksi tanssitaan kedolla vaikkapa kumisaappeissa.

Jokihaaran kylätoimikunta osallistuu Uuraisten Viikon toritapahtumaan Oskari ja Martta Hälvän soppatykin voimin.

Kylä elää muutenkin

Kesäsunnuntaisin klo 12 pelataan lentopalloa Hankalan kentällä ja osoituksena lajin elinvoimasta on Jokihaaran saavuttama kylien välisen turnauksen voitto.

Loppukesästä pidetään Hankalassa taas omat olympialaiset. Kenttä vaan ei ole hienoista suunnitelmista ja toiveista huolimatta kokenut muutosta parempaan. Sovitaan ettei luovuteta ja mainitaan asiasta aina tilaisuuden tullen.

Hieman liioitellen voisi esittää toivomuksen: "Jospa vielä kerran koittaa aika, jolloin jokihaaralaisetkin saavat kunnalta muutakin kuin tasapuolisen velvoitteen veronmaksuun."

Hauskaa kesää kaikille !

Mikko Nieminen

Minä ja sisareni maalaistalon emäntä.

Päivämme alkaa aamulla suurinpiirtein samaan aikaan, heräämme kuudelta pirteänä uuteen päivään. Juon lasin vettä ja hyppään ajoneuvooni, suuntana 30 kilometrin päässä oleva työpaikkani, kellokortti on leimattava seitsemältä, jos minuutin myöhästyy niin siitä ei vielä sakoteta, mutta kahden minuutin myöhästymisestä otetaan puolituntia pois tilistä. Sinä sisareni keittelet aamukahvit kaikessa rauhassa, muurikit odottelevat navetassa, jonne on mentävä säännöllisesti joka aamu vaikka ei olekaan kellokortti pakkoa.

Aamutoimet navetalla kestävät noin pari tuntia. Sinä sisareni voit keskipäivän järjestää mielesi mukaan. Laittaa perheellesi maittavaa kotiruokaa ja hoidella ostoksesi ym asiat. Voit vaikka huilailla hieman, hyvän musiikin parissa.

Minulla on puolen tunnin paussi yhdentoista aikaan, käyn silloin työmaaruokalassa pikalounaalla ja takaisin työn ääreen. Sinä sisareni menet iltapäivällä kolmen maissa uudelleen navettatöillesi, tehdäksesi siellä samat toimet kuin aamullakin. Viiden aikoihin on sinun työpäiväsi täysi, loppuillan voit sitten järjestää vaikka harrastuksillesi.

Minäpä pääsen töistäni jo puoli neljä, käyn kotimatalla ruokaostoksilla, olen kotona hieman ennen viittä ellei ole muita asioita hoideltavana. Laitan myöskin itse perheeleni maittavaa kotiruokaa, jos vain ehdin, kun kaikilla on jo kiljuva nälkä siihen aikaan päivästä.

Loppuilta kuluukin sitten tiskin ja muun huolenpidon merkeissä, jos yritän tehdä käsitöitä tai harrastaa jotain muuta mieleistä niin aika siihen on nipistettävä yöunetani. Kun koittaa viikonloppu ei minun tarvitse mennä ansiotyöhön, voin nukkua aamulla hieman myöhempään, tehdä kotiaskareeni kaikessa rauhassa ja pienelle päiväkävelyllekin on aikaa.

Sunnuntaina meillä on sisareni vapaa-aikaa molemmilla yhtä-aikaa, voimme rentoutua vaikka kahvikupin ääressä ja pohtia tätä maailman menoa, joka meistä kummastakin on joskus vallan ihmeellistä.

Nyt kun kesä on kauneimmillaan, minä vietän hyvin ansaittua kesälomaani huilaillen ja keräten voimia. Sinulla sisareni riittää töitä vaikka minullekin jakaa, on juurikasvien kitkemistä, heinän- ja viljankorjuut, ei taida aina edes vuorokauden tunnit riittää kun pitäis tehdä kaikki työt yhtäaikaan. Näin me aherramme kukin omalla sarallamme ja täytämme kumpikin oman

Raija Lähteelä

HAUSKAT TANSSIT

UURAISSILLA Hankalan lavalla 25.
8. -48 klo 18-24. Soitosta huolehtii
Saarisen yhte.

Huom! Takuulla hauskaa kaikilla.
Auto lähtee Maakunnan edestä klo
16.30.

Järjestää

Jyskän T.H.K.

HUVEJA.

P A I V Ä

Tanssit

HANKALAN LAVALLA

sununtaina 26 p:nä elokuuta klo
15-19.

Järjestää Kummunkylän t.y.

Hankalassa tanssittiin

Näinhän se usein oli, joskus vuosina 1945 - 60, jolloin lava eli parhainta aikaansa. Kun keväällä käki kukahteli ensi kertoja, se alkoi ja syksyn tullen päättyi. Monta tarinaa se varmaan kertoisi, sen ajan kesistä ja syksyn kuutamo karkeloista, joita silloin lavalla tanssittiin. Lavalla tanssittin jo välirauhan aikoihin. Sen rakensi ja omisti Kummunkylän työväenyhdistys, joka sitten vuokrasi sitä toisille järjestöille. Soitto-orkesterit olivat siihen aikaan sen verran isoja, ettei niitä kannattanut tilata, eivätkä ne olisi sopineetkaan, niille varattuun koppiin. Kyllä se vaan Lapin Sulo veti ihmiset tanssin pyörteisiin. Sulo, yhden miehen orkesteri. Hanuri, rummut ja laulu, tekivät silloin musiikin, joka oli siihen aikaan parasta näillä main. Oli se ihme, miten Sulo teki keikka matkat polkupyörällä Autoahan silloin ei ollut varaa monenkaan hankkia. Myöhemmin - 60 luvulla pidettiin sitten levy-

tansseja, jotka silloin olivat muotia. Tanssipai-koja alkoi nousta ympäryspitäjiin toisiakin, mutta kyllä se Hankalan lava vaan vieläkin veti porukkaa. Parhaina iltoina siellä kävi neljäkin sataa henkeä. Tunnelma oli silloin katossa. Alku aikoina lavassa ei ollut kattoakaan ja vesisateella sitten menikin budjetti aina miinukselle. Järjestystä piti pari miestä. Joskus täytyi myös virkavalta hälyttää paikalle nyrkkiräsyn selvittelyyn. Nyyssönen ja Kimiläinen hoiti sitä virkkaa.

Maaliman Oskari vahti aitoja. Palkkana oli pullo pari ykkös olutta illassa.

Mutta aikansa kutakin. Kun kylä alkoi hiljentyä, nuoriso muutti muualle. Hyvä tanssipai-
paikkakin sai jäädä, ei ollut jatkajia. Lava lahosi ja purettiin pois. Vain suuri koivu jäi kertomaan monia Love storyja niiltä ajoilta, jolloin romanssit elivät aidoimpina, kuin nykyään.

PL

OOTTEKO KUULLEET..

...että välille Purola - Salmela on tullut hirvivaroitukset merkit, vaikka ei se näy hillitsevän monenkaan kutkuttavaa kaasujalkaa. Sitten meille tuli myös katettu linjuripysäkki 1kpl. Se ei kuitenkaan tullut siihen paikkaan mihin jotkut Jokihaaralaiset sitä halusivat, mutta voihan sitä käydä koeistumassa Hankalan tienhaarassa.

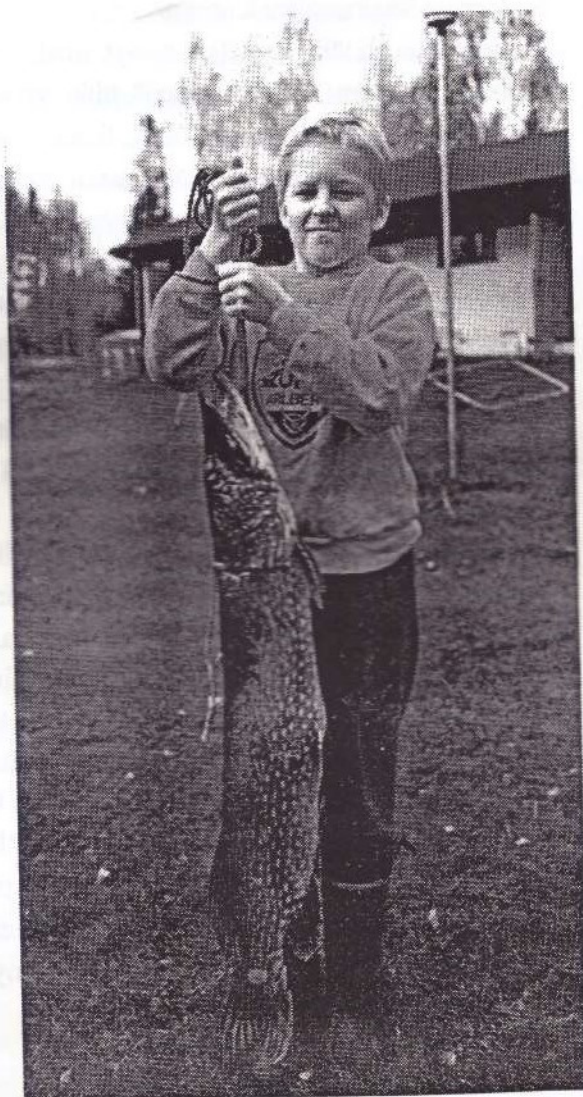
WARNING!

Tiedoksi kyläläisille! Varkaita liikkuu, joten pistäkää ovet säppiin.

M.L

Viime syksyinen kunnanhallituksen kyläkokous Jokihaarassa

Nauttiainen luopui kuninkaastaan kun MarkoLähteelä koki verkkonsa. Seisemän kilon ja kolmensadan gramman hauki sotkeentui verkkoon niin hyvin, että pysyi siinä veneeseen saakka. Hauessa riittikin sitten ainesta koko suvun kala-ateriaan. Lähteelöiden pirtissä oli onneksi riittävän pitkä uuni, jotta tämä toista metriä pitkä peto paistui kerralla.

Tiesitkö, että **SORSASTUS** on kielletty Nauttiaisella. Ranta-asukkaiden edustus esitti Soukkajärven kalastuskunnan kokouksessa sorsastuksen kieltämistä ja esitys hyväksyttiin. Kuukkajärven kalastuskunta päätti samoin hallitsemalleen osalle Nauttiaisjärveä. Kumpi jokainen muukin ymmärtäisi suojella noita syyttömiä luontokappaleita omalta osaltaan. Soukkajärven kalastuskunnan kokouksessa annettiin Antti Hintikalle tehtäväksi Nauttiaisjärven rehevöitymisen estämiseksi tapahtuvan työn ennakkovalmistelu. Ranta-asukkaat ja mökkiläiset huomio! Ottakaa ruoppaustoiveissanne yhteyttä Anttiin tai kunnan uuteen ympäristönsuojelu-sihteerin.

Heittoharjoituksia

_ Ne olisi jo perunatkin pantava maahan, Anna sanoi. _ Kuuliko se! Että maahan pitäis perunat laittaa. Kesäkuu huitelee puoltaväliä eikä mitään tapahdu. Itukin on jo kohta puolimetrinen.

Urho selaili päivälehteä ja ryysti harvakseltaan kylmenevää kahvia sinttyneestä posliinimukista. Jouko oli ostanut sen nelikymmenvuotispäiväksi ja kuviointi yhdessä "Isälle" -tekstin kanssa oli vielä nätti kuin alkuperäisessä.

_ Jos laitettais sitten kun Jouko tulee lauantaina. Miehin mies jaksaisi paremmin tuota aatraakin vetää, Urho tuumi.

_ Jouko ja Jouko ja miehin mies! Milloin se on tämän töllin asioista piitannut. Jos sen varaan asiat jättää, niin samat on siemenet vielä vuoden päästäkin _ ja kyllä tällainenkin viisikymppinen käppänä yhden aatran vielä vetelee, Anna uhoi.

_ Jos Kalevi kävisi... sillä on se konekin, Urho esitti.

_ Tuolle läntille! Ei paljon takapuolta suurempi, eihän siinä sovi edes traktori kääntymään. Kalevi ja kone..., Anna tuhisi.

Urhon ohimosuoni pullistui ja alkoi silminnähdessä tykyttää.

Muikeita silmäyksiä vilahteli Annan suuntaan ja lehden selailu muuttui rivakammaksi. Kahvimuki tyhjeni yhdellä kulauksella.

_ No mennään sitten!

Maa oli talikolla käännetty ja muheva. Naapurista peräkärjellä tuotu jokakeväinen lehmäntakeke oli kääntäessä piiloutunut kuohkeaan multaan biologista kasvuvoimaa antamaan.

Aatran Urho oli täksi kevääksi tehnyt omakätisesti. Kuuden tuuman lankku, alapäästään viistoksi vestettynä toimi auran osassa. Sutkeat kuoritut haavat aisoina odottivat vain niihin tarttuvaa hanskaa. Muutama viistotuki teki aatrasta tukevan ja toimivan oloisen.

_ Elä nyt niin harvaan, eihän tuolla harvuella tälle läntille sovi kuin kuusi seitsemän vakoa, intti Anna aisoista.

_ Pittäähän sitä jättää peittomaatakin, mistäs sitä jos vako on vaossa kiinni... vejä, vejä eläkä aina ole neuvomassa.

Kyllä minä olen tätä hommaa tehnyt ikäni, kymmeniä vuosia _ ennen taloloissa paljonkin, kun pyytelivät, Urho puhisi aatran sarvista.

Vaot syntyivät _ toista laitaa kohti hiukan tiivistyen. Siemenien etäisyyksistä ei tullut erimielisyyttä _ sopiva väli oli vuosien kuluessa muotoutunut kahdeksikymmeneksi sentiksi. Usho valitteli selkäänsä ja täytteli kopastaan hät'hätää pari vakoa. Anna marisi laiskottelusta, mutta kyykki kuitenkin rivakasti toistakymmentä vaollista täyteen kasvuhinkuista puolen nyrkin kokoista pitkäituista siementä.

_ Jaksaiskos se selkävainainen nyt peittämään ruveta?

Urho vääntäytyi pientareelta aatran sarviin. Aatra vongerteli sinne tänne. Ensimmäinen penkki epäonnistui, myös toinen ja vielä kolmannessakin osa perunoista koljotti paljaina penkin sivussa. Urho yritti levitetyin hajareisin hantata puolijuoksua perässä. Anna vähintään yhtä luonnottomassa asennossa poukkoili aisoissa.

_ Ei perkele tästä mitään tule, puuskutti Usko.

_ Eikö vauhti riitä! Jos vielä petraisin, niin paremmin lentäisi multa sivuille _ ihan niinku lumiaurasta. Niinhän tuota sanoit kun sitä auralankkua veistelit, irvaili Anna.

_ Ja lentää kanssa! Varo luitasi.

Urho sieppasi päästään Hankkijan oranssinvärisen lippalakia ja paiskasi sen lepikeen. Anna aavisteli jotain hirmuista ja pinkoi viivana mökille.

Urho tarttui aatran toiseen aisaan. Pyöräytti pään yli kerran, toisen, kolmannen. Sitten alkoi itse pyörähdellä mukana. Saappaat sotkivat möyheää multaa, muutama siemenperuna muljaantui jalan alle ja nujautti ilkeästi. Yksi, kaksi, kolme... Neljännen pyörähdysten kohdalla hän muisti, kuinka armeijan aikaan kirkonkylän kentällä seitsemän kilon moukari karkasi väärään suuntaan ja jysähti pukukopin lautaseinästä läpi.

Viisi! Aatra irtosi ja tavoitteli korkeaa kaarta. Lakipisteessä se takertui koivun oksiin ja jäi killumaan liki kymmenen metrin korkeuteen.

_ Perkele kuitenkin, sihahti Urho ja haukkoi umpeen äkillisen voimaponnistuksen tuomaa happivelkaa.

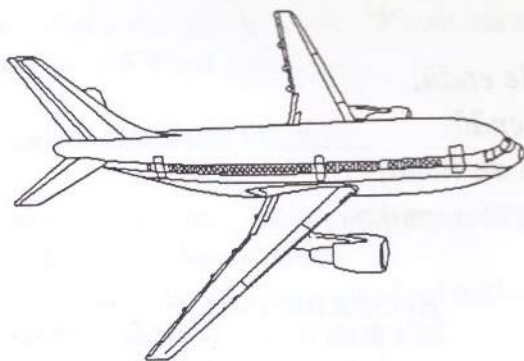
Kun Urho tuli sisälle, Anna katteli pöytää ja hyvä tuoksu loi mielikuvia maittavasta sianlihakastikkeesta.

_ No tuliko ne peittoon?

Urho ei vastannut, puhalteli vain pari kertaa pitkään. Anna piipahti kaivolla ja palatessaan sitä pakkasi hymyilyttämään. Kunnon hohotuskin saattoi ryöstääntyä millä hetkellä hyvänsä. Vilkaistu Urhon synkeään muotoon vähän helpotti. Syötyään Urho sanoi vievänvä lapion ja siemenkopat liiteriin. Mutisi mennessään, ettei tuon vertaiseen mitään aatroja tai koneita tarvita. Seuraavana yönä Anna havahtui yksinäisyyteensä ja meni verannalle. Puuvajasta kuului varovaista sahailua ja muutama vaimea kirveen isku. Urhon vääntäytyessä taas sänkyyn, Anna oli kuin täydessä unessa.

Aamu oli täynnä lintujen laulua. Urho oli hyvällä tuulella, koskapa kommentoi radion säätiedotukseen sen tavanomaisen: "... kuka sitä nyt iltaan asti joutaa oottamaan." Anna käveli vesisankoineen kaivolle ja vilkaisi pellonvieruskoivuun. Siellä ei näyttänyt olevan mitään erityistä.

TAISTO KOTKA

Mätäkuun juttuja

Lentokonekaappaukset Suomessa ovat tänä keväänä yleistyneet. Onneksi meillä täällä Jokihaarassa olemme saaneet pitää vielä tämän ainoan lentokoneen. Täällä Jokihaarassa sen sijaan on pantu merkille, että kaappauksen uhreiksi ovat joutuneet varttuneet poikamiehet, joita ovat pitäneet panttivankeinaan naapurikylien tyttäret.

Totta toinen puoli.

RL

KUNNANSIHTTEERIN LORUT

*Ilmestyy taas Jokihaaran lehti,
Mikko sen lomallaan painamaan ehti.
Hellitä hetkeksi ja lue tuoreimmat jutut,
niin tekevät kaikki, vieraat sekä tutut.*

*Jokihaara kasvaa ja kukoistaa,
tonttikaupat sillä suunnalla hyvin luistaa.
Erikoisuutena asuntoalue vaikea,
sen nimenä kun on Hankala.*

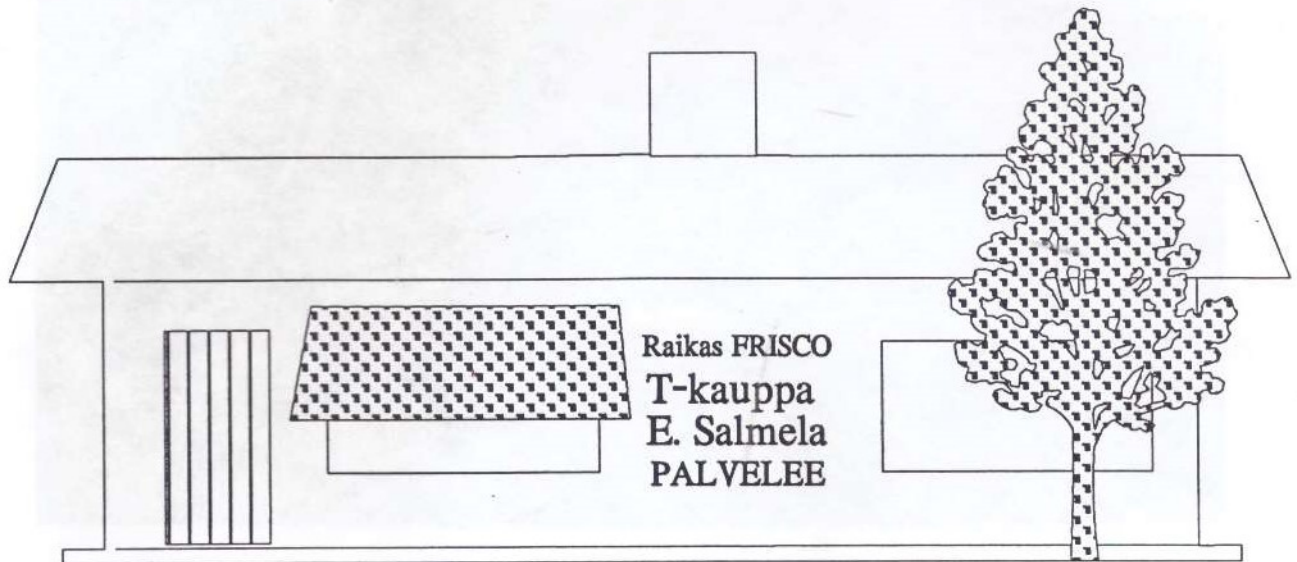
*Kuinka käy postin, uhkaako sulku?
Miten järjestetään silloin postin kulku?
Vielä sen hoitavat Aino ja Heikki
ja heiltä tuo käy kuin lapsilta leikki.
Väki lisääntyy, eikö saada jakeluun postin pampuille,
että paikka Jokihaarassa kuuluu postille.*

*Lähestyy jälleen Simunan rantailta,
toivotaan, että hehkuttaa siellä auringon silta.
Tikat, ketjut ja kengät taas lentää,
ihmiset rannalle kiireesti entää.
Tänne kaikki, kylätoimikunta huusi,
aitakin rakennettu juuri on uusi.*

*Rivejä ei tällä kertaa tule enää,
kynä rupeaa tekemään tenää.
Tietää sekin, että edessä on loma,
lakkaa työntämästä mustetta, mokoma.*

Erkki Kinnunen

Kyläkaupan tunnelmaa ja kyläkaupassa kuultua

Naapurin Anna on jokapäiväinen asiakas kyläkaupassa ja siinä sitä juttu lentää - kerrankin...
"Kaikkeni annan", sanoi naapurin Anna, kun kukkaronsa tiskille tyhjensi.

Kumpi kaikki muistasivat, että kylällä on kyläkauppa, tämä vinkiksi, vaikka ei kaikkea... niin vaikka vähän antais.

Kerran talvisena pyrypäivänä tuli Viki ja Pena kyläkauppaan, Pena edellä, kauppias jo kerkis kyselyyn, että mihinkäs se Viki jäi, "Tuossahan se tulee, mutta kun tuo Viki on pieni ja sillä on lyhyet jalat, niin se ei pääse hangessa mihinkään" sanoi Pena, johon Viki heitti takaisin: "En minä niin pieni ole, ettei jalat maahan yllä"... siitäs saatiin. He,He.....

Viki tuli kyläkauppaan ja kilisytteli pullojaan koreihin, kun kauppias riensi palvelemaan asiakastaan. Täällähän se Viki pullojaan kilistelee, taitaa olla kuin musiikkia Vikin korvaan.

-Viki oikaisi vartensa ja tuumi: "Kuule, on tämä parempaa musiikkia kuin kirkkomusiikki...."

-Tämä oli sitä Vikin sinfoniaa....

Jostakin kotipiiristä kuultua...

Jossakin ahon laijassa, eräskin pariskunta eli ja oleili mökissään, väliin riijeltiin ja nahisteltiin, mutta kai joskus vähän kuherrellen.

Ukko oli vähän huonomuistinen, (vai tokko ollut aina muistavinaan)

Eukko torui ukkoaan tämän tästä siitä, kerran taas: " On siinäkin mukka ukko kun ei tuon vertaa muista, kyllä pittääkin olla.... ei taija edes muistaa eilistä päivää. Johon ukko vastaili: " No tokkinsa, ihan hyvinhän sen muistan, vastahan se eilen oli."

Niin se vain muisti palautui.

Talkoilla syntyi uutta aitaa Simunalle

Jokihaaran kylätoimikunta kokoontui ja yhtenä asiana oli Simunan rannan kunnostus. Päätettiin, että tehtävään pyydetään kunnan ulkoilualueen hoitajia.

Allekirjoittanut otti kuntaan päin yhteyttä.

Kunnanjohtaja oli paikalla ja kerrottua tilanteen esitti Sirpa Rautio kompromissiratkaisua asioiden hoitoon. Kunta kustantaisi tarvikkeet jos kylätoimikunta tekee talkoilla työt. Lupasin näin tapahtuvan. Puutavaraa saisi hakea joko kunnanvarastolta tai sitten tilata puutavaraliikkeestä. Edellisen vaihtoehdon kanssa kului hukkaan kaksi lomapäivää joten se jätettiin. Lautaa Simunan aitaprojektiin toki löytyi. Pekka Kettunen otti tilauksen vastaan mieluusti ja lauta, lankku ja muutkin tarvikkeet olivat jämäptisti paikalla ajallaan.

Meni siinä vielä kolmaskin päivä

Lauantaina klo 12.00 aloitettiin rannalla. Innokkaita ilmoittautui päälle kymmenen. Suorittiin mittauksia, suunniteltiin, laskettiin raaka-aineen riittävyyttä ja jaettiin työt.

Paavo, Martta, Oskari ja Pekka purkivat vanhaa aitaa, Jorma, Raija ja Mäenpään Veikko aloittivat uusien tolppien mitoituksen ja paikoilleen kaivamisen. Allekirjoittanut taisteluparinaan Hännisen Osmo perustivat sirkkelityöasema Sivilin Jormalta lainatun sähkön läheisyyteen ja aloimme tehdä laudasta vinopäisiä aitalautoja. Niitä tarvittiin 55 metriä pitkään aitaan liki 250 kpl.

Pystytolpat laitettiin kyllästetystä puusta jottei aita kaatuisi heti ensi vuonna. Kolmekymmentä tolppaa pystyyn ja välille vaakalaudat, joihin naulattiin vinopäiset pystylaudat.

Pari tuntia aherrettuamme oli kahvin aika. Raija apureineen keitti oikean pyönäliemen siinä luonnonhelmassa ja kylläpä maistuikin.

Valmista aitaa oli pystyssä muutama metri. Martta, Maija ja Raija aloittivat maalaustyön. Väristä keskusteltiin innokkaasti. Raijan mielestä punainen olisi ollut paikallaan, Osmo oli valkoisen kannalla ja allekirjoittanut tietenkin vihreän puolelle. Ja olimpa vahvoilla koska olin päässyt värin tilaamaan.

Todellisuudessa väri päätettiin porukalla jo viikko

aikaisemmin. Vihreä valittiin muiden rakennelmien mukaisena.

Kaunista tuli. Maalasipa siinä sivussa Sakke-koirakin korvansa vihreäksi. Maali loppui kesken ja homma jäi siltä kertaa mutta jatkui seuraavana keskiviikkona kunnes sade ajoi maalarit maailmalle. Uimarannan pukukoppi sai myös tarvitsemansa korjauksen. Kunnanmiesten rakentama pukukoppi oli tehty niin tuoreesta puutavrasta, että se kuivuttuaan oli harva kuin risuaita. Asensimme kovalevyn väliseinään intimitteettisuojaksi.

Uimarannan lähistön rouvashenkilöt suorittivat maalaustyön loppuun heti kun poutasää jälleen ilmaantui.

Näyttävän näköistä aitaa voi nytten käydä uintireissullaan ihastelemassa Simunalla.

Toista puuceetä ollaan kovasti toivottu ja pyydetty mutta tulokset ovat kovin huonoja.

Uuraisten kunnassa on muodollisesti samanlainen johto-organisaatio kuin muissakin kunnissa, mikä tarkoittaa sitä, että ylintä päätäntävaltaa käyttää kunnanvaltuusto. Todellisuudessa Uuraisilla tämän muodollisen organisaation yläpuolella ovat muutamat virkaiältään vanhat viranhaltijat.

Lue toisaalta tästä lehdestä juttu nimeltä: "Harvain valtaa ja näennäisdemokratiaa."

Mikko Nieminen

Kuka omistaa seepran ???

Pähkinä purtavaksi herätti mielenkiintoa ja vastauksia tuli mukavasti. Oikeitakin useita kappaleita. Myös ratkaisuja pähkinään löytyi kaksi erilaista.

Nopeimmin oikean vastauksen ilmoitti Esko Pitkälä, seuraavaksi Jouni Riihimäki, Raija

Lähteelä ja tulipa oikea vastaus myös Valmet Paperikoneet Oy:n yhdistelmäjoukkueelta Laru ja kumppanit.

Osa voittajista on saanut osoittamastaan mielenkiinnosta pienen muiston ja vielä palkintoansa vaille jääneet saavat sen rantailla.

Oikeat ratkaisut pulmaan

Valkoinen	Sininen	Keltainen	Vihreä	Punainen
Norjal	Tanskal	Ruotsal	Saksal	Englantil
Viini	Tee	Maito	Kahvi	Olut
Lada	Mersu	Volvo	BMW	Saab
Lintu	Kissa	Koira	Hevonen	SEEPRA

Siis SEEPRAN omisti englantilainen.

Valkoinen	Sininen	Keltainen	Punainen	Vihreä
Norjal	Tanskal	Ruotsal	Englant	Saksal
Viini	Tee	Maito	Olut	Kahvi
Lada	Mersu	Volvo	Saab	BMW
Lintu	Kissa	Koira	Hevonen	SEEPRA

Siis SEEPRAN omisti saksalainen.

Onnittelut voittajille.

Näennäisdemokratiaa ja harvainvaltaa

Kansakoulu lakkautettiin Jokihaarasta pari vuosikymmentä sitten. Siitä lähtien ovat Jokihaaran oppilaat olleet koulukuljetusten armoilla. He ovat odottaneet sateessa, tuiskussa ja tuulella joko taksia tai linjuriautoa.

Pysäkkikatoksista on puhuttu vuosia. Puhuttu lisää ja uudelleen mutta kauan turhaan.

Syksyllä 1989 Jokihaaran kylätoimikunta keräsi kyläläisiltä liki sadan nimen adressin, jossa yhtenä, ei tärkeimpänä, vaatimuksena oli linja-autopysäkkikatosten saanti. Adressi luovutettiin kunnanhallituksen kyläkokouksen yhteydessä ja paikalla ollut kunnan teknisen toimiston virkamies selvitti omalle kohdalleen osuneen asian pitkän uran tuomalla rutiinilla. Hän pyysi jokihaaralaisilta esityksen kahden pysäkkikatoksen sijoituspaikoista ja tehtävän tuli olla valmis jo ylihuomiseksi. Uskoimme, että meille on tosiaan tulossa kaksi katosta ja kylätoimikunta kokoontui hätäistuntoon. Laskettiin linja-autojen käyttäjät eri pysäkeillä ja kaksi eniten käytössä olevaa sai ehdotukseen nimensä. Koulu-laisten jokapäiväinen bussin odotus huomioitiin. Paikoiksi esitettiin Viestin tienhaaran pysäkkiä kirkolle menijöille ja Simunan rannan niinikään kirkolle suuntaaville. Paperit kuntaan määräajassa ja odottamaan. Odotimme tuloksia syksyn, talven ja vielä keväänkin.

Kunnes huhti- toukokuun vaihteessa Höytiän risteykseen Jyväskylän suunnan pysäkille ilmestyi tarvikekasa ja pari päivää myöhemmin miistä rakentui ihan oikea PYSÄKKIKATOS. Kyllä sitä ihmeteltiin ja ihmetellään vieläkin. Sijoituspaikka vaan on kylätoimikunnan mielestä se kaikkein vähiten katosta tarvitseva. Kyläläiset kyselevät kyselemistään: "Kuka sen nyt tuohon keksi virittää?" "Ja samaa kysyin minäkin. Järjestin vapaapäivän ja suuntasin tekniseen toimistoon.

Virkamies selvitti jälleen tilanteen kokemuksella." Rakennuslautakunta se on pysäkkikatosten sijoituspaikan määrännyt kokouksessaan." Olihan siihen uskominen. Ihmettelin, tosin vain itsekseni, mitähän Jokihaaran mies on lautakunnan jäsenenä ja paikalliset olot tuntevana asiasta maininnut. Kunnansihteeri Kinnusen Erkki lupasi etsiä rakennuslautakunnan pöytäkirjoista päätöksen asiasta. Sitä ei ole löytynyt, eikä kunnanhallituksen edustajana lautakunnassa istuvan Matti Vääräsmäen sanojen mukaan löydykään koska asiaa ei ole koskaan lautakunnassa käsitelty.

Virkamies päätti asiasta yksin, tavallaan ???.

Kyläläiset ovat valinnut edustajiaan erilaisiin tehtäviin ja tehtävissä onnistuminen on yhteistyön ja avoimen asioiden julkituomisen tulosta. Paljon puhuttanut pysäkkikatos ei seiso paikoillaan siinä, missä seisoo minun eikä Jokihaaran kylätoimikunnan päätöksellä.

PS. Kylätoimikunta toimii talkoohengessä, usein toimiville jäsenille henkilökohtaisia kuluja aiheuttaen. (Rahaa ja aikaa). Tuon mielestämme arvokkaan työn huonoin mahdollinen tunnustus on juuri edellä mainitun virkamiehen tapainen asioiden hoito kunnassa.

Kerhotilakin uupuu.

Mikko Nieminen

PÖYTÄKIRJA

Jokihaaran kylätoimikunnan kokouksesta 6.6.1990 klo 19.00 Pertti Lähteelän kesämökillä. Läsnä Raija Lähteelä, Osmo Hälvä, Martta Hälvä, Teuvo Riihimäki, Esa Höytiä, Esko Salmela, Marjatta Johansson, Jaana Henttonen, Helena Salonen, Pertti Lähteelä, Aarne Lähteinen. Kokouksen puheenjohtajana toimi Raija Lähteelä ja sihteerinä Aarne Lähteinen.

1

Kokouksen avauksen suoritti kylätoimikunnan puheenjohtaja Raija Lähteelä

2

Kokouksen sihteeriksi valittiin Aarne Lähteinen.

3

Kokous todettiin päätösvaltaiseksi

4

Päätettiin tehdä esitys kunnalle, että se huolehtii Simunan uimarannan kunnostustöistä ja kustannuksista: Pukukopin maalaus ja väliseinään levy näkösuojaksi, toinen puucee, kukkia penkkiin ja nurmikon leikkaus.

5

Perinteinen Simunanrannan kesätapahtuma on 20.07.1990 klo 18.00. Illan kilpailut ja vastuuhenkilöt: Onkikilpailu Pertti Lähteelä ja Jaana Henttonen.

Osallistumismaksu 5 mk ja ongen kanssa 10 mk. Sarjat yleinen, naiset ja nuoret alle 15 vuotiaat.

Palkintoihin varataan 500 mk, palkinnot kaikissa sarjoissa.

Tikanheitto Paavo Bärlund. Sarjat yleinen, naiset ja nuoret alle 15-vuotiaat, heitot 2 mk sarja ja 10 mk 6 kertaa.

Ketjunheitto Osmo Hänninen sarja 2 mk. Renkaanheitto Esa Höytiä: sarja 2 mk.

Palkintoihin varataan 500 mk, yhteensä 1000 mk. koko kilpailutoimintaan.

Arpajaiset Marjatta Johansson: arpa a 3 mk. 10 mk 4 arpaa.

Ravintolapuoli: Kahvikeitto Helena Salonen ja Raili Henttonen

Letunpaisto: Osmo ja Martta Hälvä. Makkaranpaisto: Teuvo ja Liisa Riihimäki.

Limsaa ja makeisia myyntiin. Ostokset T-kauppa E. Salmelalta.

Valokuvanäyttely rantaillassa ja sen jälkeen Esko Salmelan kaupalla, yleisö saa arvostella näyttelyn parhaat kuvat. Teltan hankkiminen kuntalasta sateensuojaksi jää Mikko Niemisen huoleksi.

Järjestysmiehet: Jorma Johansson, Raija Lähteelä, Risto Lähteelä ja Leo Lähteelä.

6

Kylätoimikunta päätti tukea syöpäkeräystä 100 mk:lla.

7

Jokihaaran lehti ilmestyy ennen rantailtaa, aineiston on oltava ajoissa Mikko Niemisellä.

Höytiän kylätoimikunta on esittänyt yhteisen joululehden tekemistä. Kokous otti asiaan kielteisen kannan, päätös oli yksimielinen, joululehti tehdään ominvoimin toistaiseksi.

8

Kylätoimikunta muistaa jouluna yksinäisiä vanhuksia edellisen joulun tapaan.

Uudet asukkaat kylälle toivotetaan tervetulleiksi kukkatervehdyksellä.

Vastasyntyneitä muistetaan kylätoimikunnan puolesta.

9

Kokous päätti, että tehdään esitys kunnalle pysäkkikatosten lisähankinnoista Jokihaaran alueelle.

Tikkakosken tienhaara 2 kpl. Höytiän tienhaara 1 kpl ja Tupamäki (Hirolan tie) 2 kpl.

Uimarannan tienviitta todettiin, että se on tarpeeton ja se on parasta ottaa pois

Kokous päättyi klo 21:00

Kokouksen vakuudeksi:

Raija Lähteelä
puheenjohtaja

Aarne Lähteinen
sihteeri

Kylätoimikunnan sihteeri Mikko Niemisen huomautus: Olin työesteen vuoksi estynyt olemaan kokouksessa ja sen vuoksi muutamasta asiasta oli kokousväen keskuudessa puutteellisia tietoja.

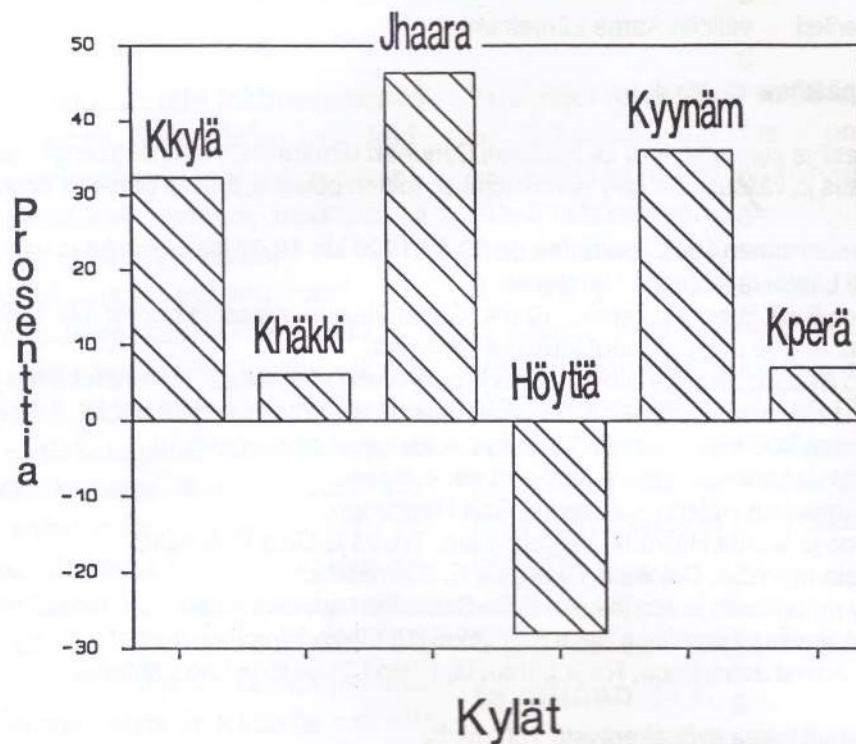
Yhteisen joululehden tekoehdotus ei ollut Höytiän kylätoimikunnan tekemä vaan syntyi Tellervo Lehtoranta ja Mikko Nieminen välisessä puhelinkeskustelussa.

Toinen samaan lehtihankkeeseen liittyvä virheellinen tieto oli syy miksi Uuraisten Urheilijat eivät lehteä julkaise. Tekijöiden puutteeseen hyvä hanke kaatui ainakin vuonna 1989.

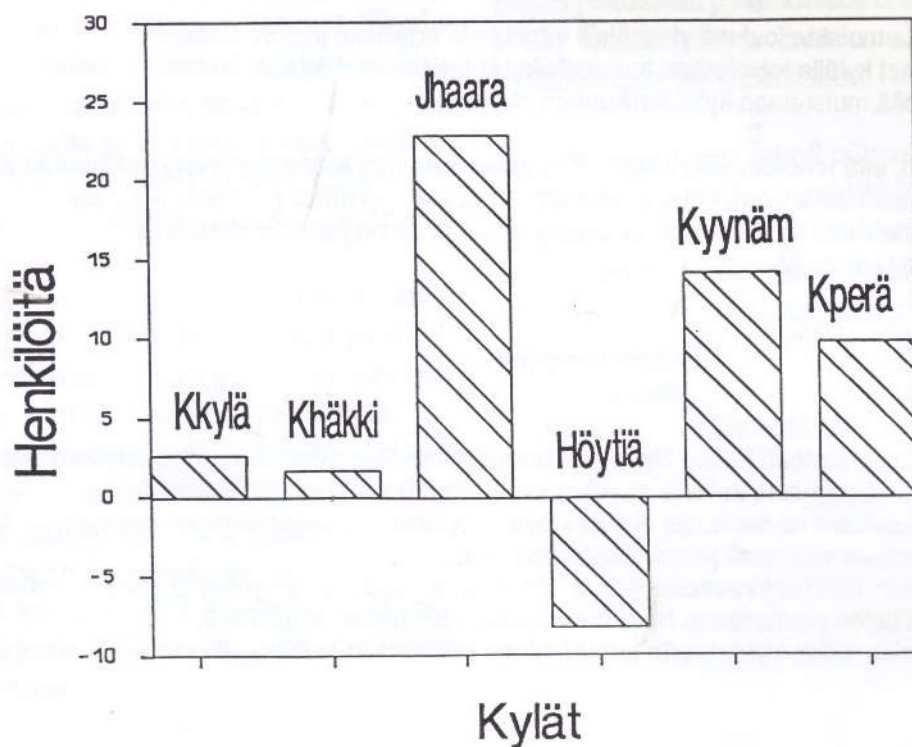
Kylätoimikuntien välisen yhteistyön tyrmäminen lehdenteko asiassa oli harmi.

Numerotietoja Jokihaaran kasvusta

Kylien osuudet koko kunnan
väkiluvun kasvusta

Asukasluvun kehitys kylittäin

Koululaisten näkemys tulevaisuudesta

Tulevaisuuden kotikuntani !

Elettiin vuotta 2300. Melkein kaikkiin taloihin oli hankittu tietokone. Kasvihuoneilmiö oli haitannut jonkin verran. Talvet olivat olleet lämpöisiä.

Metsiä oli hakattu aukeiksi ja ilma oli puhdistunut. Kaupunkeja oli ilmestynyt ympäri Suomea. Uusia tavara ja kerrostaloja ilmestyi toisten talojen viereen.

Linja-autot olivat monikertaisia (3-5), ei tarvinnut kiivetä rappuja ylös, oli liukuhihnat ja hissit. Kotikunnastani oli syntynyt kaupunki. Kouluihin oli ilmestynyt moninkertaisia oppilasmääriä. Uusia urheilumahdollisuuksia oli tullut lisää.

Ulla Henttonen

Tulevaisuuden Jokihaara

Elettiin vuotta 3000. Minä odotin linja-autoa vesipatjapysäkillä. Tämä oli aivan uusi vuoro. Vihdoin linja-auto tuli. Kiertelimme ympäri Jokihaaran keskustaa, jossa nyt toimii maailman kuuluin avaruusasema. Minun uusi kolmivaihteinen digitaalikello näytti jo paljon, olisi aika mennä kotiin.

Siellä minua vastassa oli robotti, joka on meidän uskollisin palvelija. Kävin syömässä spagettia. Minä pyysin robottia tilaamaan linja-auton minulle, koska olin lähdössä kaverini Ullan luo. Ei kestänyt kuin hujaus, kun linja-auto oli paikalla. Hyppäsin hihnalle. Linja-auto oli 5-kerroksinen. Linja-auto starttasi lähtöön. Nyt alkoi matka linja-autolla Ullan luo.

Marja Suuronen

Tulevaisuuden Jokihaara

Tulevaisuudessa Jokihaarassa tulee olemaan paljon taloja. Vuoteen 2000 mennessä Jokihaara on kehittynyt isoksi paikkakunnaksi, jossa toiminta on vireää, mitä se nytkin jo on.

Jokihaarassa on asukkaita noin 200. Ja väkiluku on lisääntymässä koko ajan. Luultavasti vuonna 2000 ihmisiä on 2000, ylikin.

Jokihaarassa asustelee mukavia ihmisiä. Jokihaarassa on varmasti kaikkien mukava oleskella tulevaisuudessakin.

Minna Pitkänen

Tulevaisuuden Jokihaara

Eletään vuotta 2000, silloin Jokihaarassa tulisi olemaan Jokihaarassa tulisi olemaan kunnan tiet, katuvalot ja rutkasti enemmän asukkaita sekä taloja. Uusi kauppakin olisi ihan kiva.

Jouni Riihimäki

Tulevaisuuden kotikylä

Tulevaisuudessa Jokihaaraan tulee monia taloja.

Simunan ranta on ollut hyvässä suosiossa koko kesän ja tulee varmaan olemaan tulevaisuudessakin.

Sinne on hankittu uudet pukukopit ja kioskiasiaakin on harkittu. Jokihaarassa on asukkaita noin 200 ja asukasluku kasvaa vuosi vuodelta. Jokihaaran ihmiset ovat kivoja ja ystävällisiä. Vuonna 2000 Jokihaarasta voi tulla isokin kylä.

Tarja Lähteelä

Tulevaisuuden Jokihaara

Köysirata kulkee hiljalleen eteenpäin. Sen valtavan suuri vaijeri nitisee ja natisee. Köysiradalla kulkeva koppi on koulutaxi, joka vie koululaisia Haaravuoren huipulle, jossa heidän koulu sijaitsee. Se on suuri, 1500 oppilaan ala-aste. Jokihaaran ala-aste on maankuulu, koska siellä koululaiset viihtyvät. Sen liikuntasali on 5 km pitkä ja 3 km leveä, jossa mahtuu pelaamaan jääkiekkoa, jalkapalloa, pesäpalloa ja tennistä. Ulkona voi peletä pingistä kaikilla 500 tammipuisella pöydällä. Luokkahuoneita on 70 ja siksi joka tunti tulee kuvapuhelin soittoja ympäri koulua taloon hukkuneista lapsista.

Suunnitteilla on golfrata ja hehtaarin kokoinen uimaallas.

Sami Lähteelä

Tulevaisuuden Jokihaara

Tulevaisuuden Jokihaaraan tulee tenniskenttä, jossa on tärkeinen verkko ympärillä, keltainen kenttä ja timanttiset tennismailat. Meidän talo on palatsi, jossa on hopea- ja kultainen valtaistuin ja siellä meidän isi äiti kököttää.

Jokihaara on isontunut ja siellä on 200000 ihmistä ja Jokihaara on menestyvä liikekaupunki. Kaupungin keskustassa on suuri Tehdasalue, joka on Pitkästen metallisorvaamo, suurena ja mahtavana.

Marko Lähteelä

Jokihaara mallina muillekin

Jokihaaralaisten aikaansaannokseksi täytyy lukea myös höytiäläisten innostus lehden tekoon. Hötiän kylälehti " Omena" näki päivänvalon keväällä 1990. Jokihaaran lehti ilmestyy nyt kolmannen kerran entistä tuhdimpana. Jokihaaran kolmas lehti jaetaan Jokihaaran äänestysalueen talouksiin ilmaiseksi. Kunnanhallitus antoi meille oikeuden kopioida lehtiaineisto veloituksetta kunnanviraston kopiokoneella . Tästä syystä lehden myyminen olisi vähän arveluttava teko.

Seuraava Jokihaaran lehti ilmestyy jouluksi. Siihen tulevan materiaalin pitäisi olla allekirjoittaneella marraskuun puolivälissä. Pankaa kynä sauhuamaan ja osallistukaa lehdentekoon jokainen. Tällä tavoin saamme asioillemme julkisuutta ja kukaties joskus oikein parannustakin. Aika kuluu ja kunnan virkamiehet vaihtuvat. Ehkä tulevaisuudessa joukkoon mahtuu nykyistä enemmän sivukylien elämänlaadun puolesta puhujia.

MN

UURAISTEN PORTTI

Jokihaaran lehti nro 3

Julkaisija: Jokihaaran kylätoimikunta

Toimituskunta:

Mikko Nieminen (vastaava)

Raija Lähteelä

Raimo Riihimäki

Pertti Lähteelä

Taisto Kotka

Erkki Kinnunen

Tekstin muokkaus ja taitto: Haaranperän PC-kerho

Valokuvat ja piirroksset: Mikko Nieminen

Monistus: Uuraisten kunta

Jakelu: Kaikkiin Jokihaaran äänestysalueen talouksiin.

